

מקור המאמר בזוהר פרשת תצוה דף קעט ע"ב
המשיכן נבנה ברוח הקודש

וְאַתָּה תִצֹּה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגּוֹ. וְאַתָּה הַקְרֵב אֲלֵיכָ אֶת אַהֲרֹן אֲחֵיךְ וְגּוֹ (שמות כז). אמר רבי חייא, מה שוננה כאן מתקבל ממקום, שפה טוב וְאַתָּה הַקְרֵב אֲלֵיכָ, וְאַתָּה תֹדֶבֶר אֶל כָל חַכְמִי לִבָּךְ, וְאַתָּה תִצֹּה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, (שמות ז) וְאַתָּה קָח לְךָ בְשָׁמִים רָאשׁ מֶרֶדֶר? אֶלָא הַכֵּל בָסּוֹד עַלְיוֹן הוּא, לְכָל הַשְׁכִינָה עָמוֹ.

אמר רבי יצחק, אור עליון ואור מתחתו כלולים כאחד, נקראים ואותה, כמו שנאמר (נחמיה ט) וְאַתָּה מְחִיה אֶת כָלֵם. רעל בן לא כתוב והקרבת את אהרן אחיך. צוית את בני ישראל, ודברת אל כל חכמי ליב. משומם שבזמנו ההוא מאירה השם בירית, ומשתperf הכהן כאחד, לשרות על אמנה מעשה המשכן. אמר רבי אלעזר, מפאן (שמות לו) אשר נתן לך חכמה ותבונה בהמה.

רבי שמעון אמר מהכא, ואותה תדבר אל כל חכמי ליב אשר מלאתיו רוח חכמה. אשר מלأتיהם ציריך לו מר! אלא אשר מלאתיו רוח חכמה, כמו שנאמר

וְאַתָּה תִצֹּה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגּוֹ. (שםות כד) וְאַתָּה הַקְרֵב אֲלֵיכָ אֶת אַהֲרֹן אֲחֵיךְ וְגּוֹ. אמר רבי חייא, מי שנא הבא מבכל אחר, דכתיב וְאַתָּה הַקְרֵב אֲלֵיכָ וְאַתָּה תֹדֶבֶר אֶל כָל חַכְמִי לִבָּךְ. וְאַתָּה תִצֹּה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. (שםות ל) וְאַתָּה קָח לְךָ בְשָׁמִים רָאשׁ מֶרֶדֶר. אלא שלא ברא עלהiah איהו, לא כל לא שכינה בהדרה.

אמר רבי יצחק, נהורא עלהiah, ונהורא תחתה כליל בחדא, אקרוי ואותה. כמה דעת אמר (נזמייה ט) וְאַתָּה מְחִיה אֶת כָלֵם. ועל דא לא כתיב, והקרבת את אהרן אחיך. צוית את בני ישראל. ודברת אל כל חכמי ליב. בגין זה הוא ומנא שריא שימוש באשרו, ואשתתperf פלא בחדא, לשרייא על אומנותה רעוברה. אמר רבי אלעזר, מהכא, (שםות לו) אשר נתן לך חכמה ותבונה בהמה.

רבי שמעון אמר מהכא, ואותה תדבר אל כל חכמי ליב אשר מלאתיו רוח חכמה. אשר מלאתים מיבעי ליה. אלא אשר מלאתיו לההוא

רבי שמעון אמר, מפאן, ואותה תדבר אל כל חכמי ליב אשר מלאתיו רוח חכמה. אשר מלأتיהם ציריך לו מר! אלא אשר מלאתיו רוח חכמה, כמו שנאמר

לְבָא, מֵלַאתִיו רוח חכֶּמה. בִּמְהַ דָּאת אָמֵר (ישעיה יא) וְנַחַת עַלְיוֹ רוח יי' רוח חכֶּמה גַּנו' וְעַל דָּא אַצְטְּרִיךְ אֲשֶׁר מֵלַאתִיו רוח חכֶּמה, דְּשְׂרִיא שְׁמִשָּׁא בְּסִיחָרָא בְּאַשְׁלָמוֹתָא דְכָלָא, וְעַל דָּא אַתְּרִשִּׁים כָּלָא בְּכָל אַתָּר. אָמֵר רַבִּי אַלְעֹזֶר, אֵי הַכִּי גַּנִּי וְאַתָּה וְאַתָּה, הַיָּאֵך מַתִּישֵּׁבָן בְּקָרְאֵי.

אָמֵר לֵיה, בְּלָהו מַתִּישֵּׁבָן גַּנִּהו. וְאַתָּה הַקָּרֵב אֲלֵיכֶה: לִיחְדָּא בְּהַדִּיה, וְלִקְרָבָא בְּהַדִּיה, רֹזֵא דְשֶׁמֶא קְדִישָׁא כְּדַקָּא יָאֹת. וְאַתָּה תַּרְבֵּר אֶל כָּל חַכְמֵי לֵב: בְּגַין דְבָלָהו לֹא אַתִּין לְמַעַבֵּד עֲבִידָתָא, עַד דָּרוֹת קְדֵשָׁא מִמְלָא בְּגַוִּיהָו, וְלֹחֵשׁ לֹזֶן בְּלָחִישָׁו, וּבְדִין עֲבִידִי עֲבִידָתָא.

ספר אור הזוהר (עמוד 167)

פ"ז שני מצות לרביינו יונה: אור עינינו התלוויות בכללות השם הקדוש מוצאות עשה להתבונן בגדלות השם יתברך שנאמר וידעת היום והשבת אל לבב כי היה הוא האלקים ויש עוד שני מצות לרביינו יונה אור עינינו התלוויות בכללות השם הקדוש מוצאות עשה להתבונן בגדלות השם יתברך שנאמר וידעת היום והשבת אל לבב כי היה הוא האלקים בשמים ממועל ועל הארץ מתחת אין עוד ונאמר שהוא מרום עיניכם וראו מי ברא אלה דהינו להתבונן בגדלות יוצר בראשית הארץ ברא ויצר ועשה מרלאש אדם קדמון לכל הקדושים עד הסוף עגלי עשרה הארץ יש אלפיים ורבעוא רבבות עלמות וכל עלמין קמיה בהאי חירגא דיום לא שם חשבין והאריך כל העולמות תלין בשמו הגדול היה כל הגקרא בשמי ולכבודו בראותו יצתוור אף עשיותו קבועה הארץ הוא עומדר רגל ראשון שני שלישי רביעי במה הוא משתמש חשמל הארץ הוא עומדר ובכמה פנים הוא מתהפה בשעה אחת הבזק הארץ עומדר ברוב הארץ והוא עומדר מاضני ועד קרבני הארץ אני עומדר במה שעור בפת ידי ובמה שעור אצעבות רגלי וכי לא זה הררי וזה גראלי זה הדר יפני שבני אנשים בבודיק מה רבously משיח היה ועמר מצוה זאת לחקור וללמוד בדברי מרו אלקי ובדברי הזוהר ויבין מעמד ומצב בכל העולמות. (אוצר חיים קאמארנא שמota דף נ עמוד נ')

אקדמים טעם לשבח למה קרא הרשב"י זכרונו לחיי העולם הבא לחבור זה תקונים. בשלמא לספר הזוהר מציין טעמו מפרש ברעיא מהימנא פרשת נשא שאמר רעיא מהימנא להרשב"י הא חבורא דילך דאייה ספר הזוהר מן והרא דאיימת עלאה תשובה ובגין דעתידין ישראאל למטעם מאילא דחמי, דבינה איה אילנא דחמי, דאייה ספר הזוהר, יפקון בה מגולותא ברחמי. פרוש, כי בינה היא חרות ובה נפקו ישראל ממצרים ונקראת אילנא דחמי ובעקם בזוהר שהוא גם אילנא דחמי, שעיל בן נקרא החבר על שם זהר דבינה דבה נפקו עבדינו להריו גם הם יפקון להריו מגולותא.

(ישעה יא) וначה עליו רוח ה' רוח חכֶּמה וגַּנו'. ועל זה צריך אשר מֵלַאתִיו רוח חכֶּמה, ששורחה השם בירח בשלמות של הכל, ועל כן נרשם הפל בכל מקום. אמר רבי אלעזר, אם כן, אילו אתה ואתת, איך מתיישבים בפסוקים?

אמר לו, כלם מתיישבים הם. אתה הקרב אליך - ליחד עמו ולקרב אצלו סוד השם הקדוש כמו שצricht. אתה תדבר אל כל חכמי לב - לפה שכלם לא באו לעשות מעשה עד שרוח הקדש מדברת בתוכם ולוחשת להם בלחש, ואו עושים עבודתם.